

О. М. Хорунжа

Луганський національний університет ім. Т. Шевченка

ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. Т. Шевченка – вищий навчальний заклад. Засн. у Луганську 1923 як Донец. ІНО на базі губерн. вищих пед. курсів (відкриті 1921). У 1934 перейм. у Луган. (1935–58 та 1970–90 – Ворошиловгр.) держ. пед. інститут, 1939 присвоєно ім'я Т. Шевченка. Від 1998 – університет, 2003 надано статус національного. 2014–15 евакуйовано у м. Старобільськ Луган. обл., оскільки Луганськ захопили бойовики т. зв. Луган. нар. республіки. Від 1998 діяв Старобіл., від 1999 – Ровеньків., від 2005 – Стаханов. (нині Кадіївка; обидва міста також контролюють луган. сепаратисти) факультети, від 2002 – Алуштин. навч.-консультац. центр (АР Крим, яку 2014 анексувала РФ). На поч. 2010-х рр. навч.-вихов. процес забезпечували 65 каф., на яких працювали 1140 викл., з них – 103 д-ри, 488 канд. н., 8 академік, 17 чл.-кор. нац. та галуз. академій. На той час Університет мав 9 навч. корпусів, 6 гуртожитків, віварій, навч.-польовий і навч.-оздоров. табори, санаторій-профілакторій, готел. комплекс, гончарну і скульптурну майстерні, телестудію. У Луганську у ВНЗі створ. низку музеїв: геол., зоол., археол., анатом., історії Університету, археол.-етногр. музей. комплекс, а також парк «Казковий світ» (колекція парк. скульптур), зимовий ботан. сад і астрон. обсерваторію. Нині гол. корпус розташ. у будівлі колиш. Катеринин. гімназії (поч. 20 ст.; 1940–54 – учител. інститут, потім – Старобіл. ф-т). У структурі Університету – 8 інститутів (історії, міжнар. відносин і соц.-політ. наук; економіки та бізнесу; фізики, математики та інформ. технологій; торгівлі, обслуговуючих технологій та туризму; фіз. виховання і спорту; культури і мистецтв; педагогіки і психології; публіч. упр., адміністрування та післядиплом. освіти), 3 факультети (природн. наук; іноз. мов; укр. філології та соц. комунікацій), 6 коледжів (Кадіїв. пед. і Брянків. у м. Лисичанськ, Лисичан. пед., Політех. у м. Рубіжне, обидва – Луган. обл., Старобіл. гуманітарно-пед. і Луган. університету у Старобільську); Регіон. центр профес. освіти, Центр з міжнар. і навч.-вихов. роботи, відділ міжнар. зв'язків, підготовче відділ., студент. соц. служба; 4 філії НАНУ (Інституту літ-ри; Інституту приклад. математики та механіки; Донец. фіз.-тех. інституту; Інституту економіки промисловості) та Луган. відділ. Сх.-укр. філії Інституту археології НАНУ, 2 н.-д. центри спільно з НАПНУ (упр. якістю освіти; з проблем соц. педагогіки та соц. роботи), Центр тех. і екон. інформації, Наук.-навч. центр

«Формування майбут. фахівця в умовах інновац. освіт. простору», 4 наук.-дослідниц. лаб. (дослідж. інформ. систем і електрон. навч. програм; діагностики та корекції психофіз. станів дітей і дорослих; з проблем розвитку та використання інформ.-комунікац. технологій навч. у ВНЗах; підготовки проблемно компетент. фахівців з дошкіль. і початк. освіти). Наук. дослідж. з проблем розвитку наук.-тех., соц.-екон., суспільно-політ., люд. потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України і сталого розвитку суспільства, інформ. та комунікац. технологій (інтелектуал. інформ. й інформ.-аналіт. технології, інтегровані системи баз даних та знань, нац. інформ. ресурси), рац. природокористування (перспективні технології АПК та перероб. промисловості), профілактики та лікування найпоширеніших захворювань (гармонізація системи людина–світ та створення новіт. технологій покращення якості життя), розвитку особистості, суспільства, демографії та соц.-екон. політики. Від 1965 функціонує аспірантура та докторантура з формою підготовки наук.-пед. кадрів вищої кваліфікації. Часописи Університету: «Освіта Донбасу» (засн. 1922), «Бахмутський шлях» (1994), «Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка» (див. «Вісник Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка»), «Лінгвістика» (обидва – 1997), «Наукові записки Луганського національного університету» (2000), «Algebra and Discrete Mathematics» (2002), «Соціальна педагогіка: теорія та практика» (2003), «Економічний вісник Донбасу» (2004). Серед відомих учених – [В. Бейліс](#), [М. Гончаренко](#), [С. Грушевський](#), [С. Діонесов](#), [Д. Жданов](#), [І. Ліщина-Мартиненко](#), [С. Локтюшев](#), [Н. Мірза-Авакянц](#), [І. Підгаєцька](#), [З. Сікорська](#), [В. Ужченко](#), [В. Усенко](#), [О. Фісуненко](#), [Г. Чумаков](#), [Ю. Шаранін](#), [Г. Шевченко](#), [М. Бур'ян](#), [О. Галич](#), [А. Зеленько](#), [Л. Синельникова](#), [С. Харченко](#), [Є. Хриков](#), [А. Шевченко](#). Перший дир. – П. Єфремов (1923–26), у 1997–2014 ректором був [В. Курило](#) (нині голова нагляду ради), від 2014 – [С. Савченко](#).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Луганський національний університет ім. Т. Шевченка / О. М. Хорунжа // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-58989>

